

ter stk. 1 skal formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde bistand.

Bestemmelsen medfører en lovfæstelse af institutionspligt til at vejlede og bistå en indsat med hensyn til den pågældendes beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold, herunder ved i nødvendigt omfang at formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der kan yde bistand efter anden lovgivning. Forpligtelsen til at yde bistand efter den sociale lovgivning mv. forudsættes som hidtil i første række at påhvile de sociale myndigheder.

5.6.10.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelse om indsattes adgang til forsørgsmæssig bistand. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 44.

5.6.11. Sundhedsmæssig bistand

5.6.11.1. Gældende ret

5.6.11.1.1. Reglerne om den sundhedsmæssige bistand til indsatte i kriminalforsorgens fængsler og arresthuse bygger på det hovedsynspunkt, at de indsatte - med de begrænsninger, der følger af institutionsopholdet - skal have tilbudt den samme sundhedsmæssige bistand som andre borgere i samfundet.

Til at forestå sundhedsarbejdet er der i de fleste fængsler ansat læger samt fængselspsygeplejersker, og der er til de fleste fængsler knyttet speciallæger i psykiatri.

Alle lukkede og enkelte åbne fængsler har særlige sygeafdelinger, der giver mulighed for anbringelse af indsatte, som har behov for særlig pleje. Anstalten ved Herstedvester modtager indsatte med et særligt behov for psykiatrisk bistand, idet denne anstalt personalemæssigt er indrettet herpå. Også Københavns Fængsler, hvorunder Vestre Hospital hører, har tilknyttet et antal læger og sygeplejersker. Udover at virke som sygeafdeling for Københavns Fængsler modtager Vestre Hospital under visse betingelser indsatte til behandling fra hele kriminalforsorgens institutionssystem.

Indsatte i arresthusene behandles af arresthuslægen. I nogle få større arresthuse er der tillige ansat sygeplejersker.

5.6.11.1.2. Efter fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 1, skal institutionen sørge for, at de indsatte undergives lægeundersøgelse, vaccination og andre forebyggende foranstaltninger, som af sundhedsmæssige hensyn findes påkrævet.

Efter § 9, stk. 2, skal de indsatte under sygdom behandles af institutionens læge. De skal i nødvendigt

omfang undergives speciallægebehandling. Såfremt det af lægelige grunde findes tilrådeligt, skal de indlægges på hospital eller overføres til anden institution under kriminalforsorgen med sygeafdeling eller specialafdeling.

Efter § 9, stk. 3, påhviler det lægen at informere den indsatte om de undersøgelser og den behandling, som i det enkelte tilfælde findes påkrævet. Med den indsatte samtykke foretager lægen sådanne undersøgelser og iværksætter eventuel behandling, som findes påkrævet.

I tilfælde af alvorlig sygdom skal den indsatte pårørende så vidt muligt underrettes, jf. § 9, stk. 4.

I medfør af fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 5, er der i Justitsministeriets cirkulære af 23. august 1978 fastsat nærmere regler om de indsatte adgang til tandbehandling og tandeftersyn.

Om den sundhedsmæssige betjening af indsatte kan der endvidere henvises til Justitsministeriets cirkulære af 1. december 1977 om medicinudlevering mv. til indsatte i kriminalforsorgens anstalter og arresthuse, cirkulære af 29. marts 1990 med senere ændringer om lægeundersøgelse mv. ved indsættelse i kriminalforsorgens anstalter og arresthuse, cirkulæreskrivelse af 13. januar 1992 om tilkald af læge til indsatte i kriminalforsorgens institutioner, cirkulæreskrivelse af 22. juni 1992 med senere ændringer om retningslinier vedrørende forholdsregler mod HIV-smitte for så vidt angår indsatte i kriminalforsorgens institutioner samt Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 22. marts 1999 om vaccination af indsatte stiknarkomaner mod hepatitis.

Herudover henvises til 1989-betænkningen, s. 173-180. Det bemærkes herved, at regler om sygesikring i forhold til indsatte nu findes i § 1, stk. 6, i lovbekendtgørelse nr. 77 af 31. januar 1994 med senere ændringer om offentlig sygesikring og i bekendtgørelse nr. 119 af 17. marts 1976 om begrænsning i adgang til ydelser efter sygesikringsloven for visse persongrupper (hvilende sygesikringsret) som ændret ved bekendtgørelse nr. 115 af 21. februar 1990. Endvidere er regler om behandling, der kræver hospitalsindlæggelse, nu fastsat i lovbekendtgørelse nr. 687 af 16. august 1995 med senere ændringer om sygehusvæsenet, ligesom bistandslovens regler om kontanthjælp er afløst af regler i lov nr. 455 af 10. juni 1997 med senere ændringer om aktiv socialpolitik.

Endvidere kan det nævnes, at det i forarbejderne til § 26 i lov nr. 482 af 1. juli 1998 om patientens retsstilling er fremhævet, at der inden for kriminalforsorgen kan videregives helbredsoplysninger fra fængselslæ-